

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

19 декември 2012 година *

„Обжалване — Защита на финансовите интереси на Европейския съюз — Установяване на степента на риска, свързан с дадено образувание — Система за ранно предупреждение — Разследване на OLAF — Решения — Искане за задействане на предупреждения W1a и W1b — Подлежащи на обжалване актове — Допустимост“

По дело C-314/11 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 23 юни 2011 г.,

Европейска комисия, за която се явяват г-н D. Triantafyllou и г-н F. Dintilhac, в качеството на представители,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Planet AE, установено в Атина (Гърция), за което се явява V. Christianos, dikigoros,

жалбоподател в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н A. Tizzano, председател на състав, г-н A. Borg Barthet, г-н M. Pešič, г-н J.-J. Kasel (докладчик) и г-жа M. Berger, съдии,

генерален адвокат: г-н Y. Bot,

секретар: г-н A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: гръцки.

Решение

- 1 С жалбата си Европейската комисия иска отмяната на Определение на Общия съд на Европейския съюз от 13 април 2011 г. по дело Planet/Комисия (T-320/09, Сборник, стр. II-1673, наричано по-нататък „обжалваното определение“), с което този съд отхвърля възражението за недопустимост, повдигнато от посочената институция срещу подадената от Planet AE (наричано по-нататък „Planet“) жалба за отмяна на решенията на Европейската служба за борба с измамите (OLAF), с които е разпоредено включването на Planet в системата за ранно предупреждение (CRP), съответно чрез задействане на предупреждение W1a, впоследствие на предупреждение W1b.

Правна уредба

- 2 За борба с измамата и всяка друга незаконна дейност, която засяга финансовите интереси на Европейските общности, на 16 декември 2008 г. Комисията приема Решение 2008/969/ЕО, Евратом относно Системата за ранно предупреждение за ползване от разпоредителите с бюджетни средства на Комисията и на изпълнителните агенции (ОВ L 344, стр. 125).
- 3 Съгласно съображение 4 от Решение 2008/969 „[ц]елта на системата за ранно предупреждение е да се гарантира, в рамките на Комисията и нейните изпълнителни агенции, циркулирането на информация с ограничен достъп относно трети страни, които могат да представляват заплаха за финансовите интереси и репутацията на [Общностите] или за всякакви други средства, управлявани от [Общностите]“.
- 4 Според съображения 5—7 от посоченото решение OLAF, която при изпълнение на своите задачи по разследване и събиране на информация с цел предотвратяване на измами има достъп до CRP заедно с отговорните оправомощени разпоредители с бюджетни средства и службата за вътрешен одит, има задачата да иска вписване, изменение или заличаване на предупрежденията в CRP, чието управление се осъществява от счетоводителя на Комисията или неговите подчинени.
- 5 Във връзка с това член 4, параграф 1, втора алинея от Решение 2008/969 предвижда, че „[с]четоводителят [на Комисията или негови подчинени] вписва[т], изменя[т] или заличава[т] всички предупреждения по CRP съгласно исканията на отговорния ОРБ, OLAF и Службата [за] [вътрешен одит] (СВО)“.
- 6 По силата на член 5, параграф 1, първа алинея от това решение „[в]сички искания за регистриране на предупрежденията, тяхното изменение или заличаване се адресират до счетоводителя“.
- 7 В съответствие с член 6, параграф 2, трета алинея от посоченото решение „[в] случай на процедури за [възлагане] на обществена поръчка или [отпускане] на [безвъзмездна помощ] отговорният ОРБ или негов подчинен проверява дали има предупреждение в CRP най-късно преди вземането на решението за [възлагане]“.
- 8 От член 9 от Решение 2008/969 се установява, че CRP се основава на предупреждения, които дават възможност да се определи степента на свързания с дадено образуване риск, въз основа на категории от W1, която отговаря на най-ниската степен на риск, до W5, която отговаря на най-високата степен на риск.

- 9 Член 10 от това решение, озаглавен „Предупреждения W1“, предвижда в параграфи 1 и 2:

„1. OLAF изисква предупреждение W1a в случаите, когато неговите разследвания на по-ранен етап дават достатъчно основания да се вярва, че вероятно ще бъдат регистрирани констатации на сериозни административни грешки или измама във връзка с трети страни, по-специално за тези, които се възползват или са се възползвали от средства на Общността. [...]

2. OLAF изисква[...] предупреждение W1b в случаите, когато [негов]ите разследвания дават достатъчно основания да се вярва, че вероятно ще бъдат регистрирани окончателни констатации на сериозни административни грешки или измама във връзка с трети страни, по-специално за тези, които се възползват или са се възползвали от средства на Общността. [...]“.

- 10 По силата на член 11, параграф 1 от това решение „OLAF изисква[...] предупреждение W2a, когато [негов]ите разследвания водят до констатации на сериозни административни грешки или измама, които включват трети страни, по-специално тези, които се възползват или са се възползвали от средства на Общността“.
- 11 Член 16 от Решение 2008/969 уточнява, че предупреждение W1 „се регистрира само с информативна цел и може да не доведе до последствия освен засилени мерки по мониторинг“.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 12 Обстоятелствата, предхождащи спора, са представени от Общия съд в точки 8—13 от обжалваното определение, както следва:

„8 [Planet] е гръцко дружество, което предоставя консултантски услуги във връзка с управлението на предприятия. Като член на три консорциума то участва от 2006 г. в три проекта в Сирия, финансирани от Комисията. От 16 октомври 2007 г. то е обект на разследване на OLAF по повод съмнения за нередности при изпълнение на посочените три проекта

9 След процедура за възлагане на обществена поръчка, проведена в рамките на седмата рамкова програма за научни изследвания и технологично развитие, с писмо от 18 април 2008 г., [Planet] е поканено от Комисията да започне преговори за определяне на окончателните условия на споразумение за отпускане на безвъзмездна помощ във връзка с предложението му да поеме ролята на координатор в консорциум [относно] проекта „Advancing knowledge — intensive entrepreneurship and innovation for growth and social well-being in Europe“ (наричан по-нататък „проектът AEGIS“). В писмото на Комисията се съобщава, че евентуалната безвъзмездна помощ от Общността няма да може да надвишава сумата от 3 300 000 EUR и че преговорите трябва да приключат преди 30 юни 2008 г.

10 При провеждане на споменатото по-горе в точка 8 разследване OLAF иска два пъти регистрацията на [Planet] в СРП. На 26 февруари 2009 г. тя иска задействане на предупреждение W1a, а на 19 май 2009 г. — задействане на предупреждение W1b. Двете регистрации са осъществени съответно на 10 март и на 25 май 2009 г.

11 На 27 февруари 2009 г. Комисията изпраща споразумението за договорената безвъзмездна помощ (наричано по-нататък „споразумението“) на [Planet], за да бъде подписано от него и от останалите членове на консорциума, в който [то] участва. На 11 март 2009 г. [Planet] връща подписаното споразумение на Комисията, за да го подпише и тя.

- 12 На 4 юни 2009 г. с изпратено по електронната поща писмо [наричано по-нататък „изпратеното по електронната поща писмо от 4 юни 2009 г.“] Комисията уведомява [Planet], че процедурата по подписване на споразумението е спряна до изпълнението на допълнително условие, а именно до откриване от [Planet] на блокирана банкова сметка, чрез която [то] ще се разпорежда единствено с полагащата му се част от аванса по споразумението, докато останалата част от аванса ще бъде преведена от банката направо на другите членове на консорциума. В изпратеното по електронната поща писмо от 4 юни 2009 г. се съобщава, че поставянето на това ново условие се дължи на неочаквано събитие, а именно регистрацията на [Planet] в СРП, съответно чрез задействането на предупреждение W1a, а впоследствие — на предупреждение W1b.
- 13 След като [Planet] се договоря с банката си тя да поеме задължение да прехвърли на всеки член от консорциума полагащата му се част от аванса, който трябва да бъде внесен от Комисията, веднага след получаването му, Комисията подписва споразумението на 3 юли 2009 г.“.

Жалбата до Общия съд и обжалваното определение

- 13 С жалба, постъпила в секретариата на Общия съд на 14 август 2009 г., Planet иска отмяна на решенията на OLAF.
- 14 С акт от 9 ноември 2009 г. Комисията повдига възражение за недопустимост на основание член 114, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд. Според нея жалбата на Planet е недопустима поради самото естество на спорните актове, които са само обикновени мерки за вътрешна информация и предпазливост, които не могат да бъдат предмет на контрол за законосъобразност на основание член 230 ЕО.
- 15 В началото, в точки 21—27 от обжалваното определение, Общият съд уточнява във връзка с предмета на спора, че макар жалбата за отмяна формално да е срещу решенията на OLAF, с които е поискана регистрацията на Planet в СРП, тя трябва да се разглежда и като жалба срещу решенията за задействане на предупреждения W1a и W1b (наричани по-нататък „спорните актове“).
- 16 След това, в точки 37 и 38 от обжалваното определение, Общият съд припомня постоянната съдебна практика, по силата на която жалба за отмяна може да се подава срещу всички приети от институциите разпоредби, независимо от тяхното естество или форма, стига тяхната цел да е да произведат правни последици. Обратно, не са допустими жалби срещу актове, които представляват само вътрешни мерки за администрацията и които поради това не създават никакви последици извън нея.
- 17 В точка 39 от обжалваното определение Общият съд подчертава, че фактът, че администрацията използва данни за изцяло вътрешни нужди, все пак изобщо не изключва възможността такава операция да засегне интересите на правните субекти. Според Общия съд наличието на такова засягане зависи от множество фактори, между които по-конкретно са последиците, до които може да доведе тази обработка, както и съответствието между целта на съответната обработка, от една страна, и разпоредбите относно правомощията на съответната администрация, от друга.
- 18 След като разглежда в точка 40 от обжалваното определение въпроса за правната основа на Решение 2008/969 и приема в точка 41 от това определение, че липсата на компетентност на автора на спорните актове е нарушение на императивна правна норма, което трябва да се разгледа служебно, Общият съд изследва съдържанието на спорните актове.

- 19 На първо място, Общият съд проверява дали предупреждението относно дадено образуване в СРП, и по-конкретно в категорията W1, представлява действие, свързано единствено с вътрешните отношения в Комисията, чиито последици се изчерпват в рамките на тази институция.
- 20 След като анализира в точки 44 и 45 от обжалваното определение относимите разпоредби от Решение 2008/969, в точка 46 от посоченото определение Общият съд приема, че в конкретния случай спорните актове не се ограничават до вътрешните отношения в Комисията, а са произвели външни последици, а именно спирането на подписването на споразумението и въвеждането на допълнително условие, което Planet трябва да изпълни.
- 21 На второ място, в точки 47—50 от обжалваното определение Общият съд разглежда въпроса дали предизвиканите от спорните актове последици могат да се разглеждат като задължителни правни последици, които засягат интересите на Planet и изменят съществено правното му положение.
- 22 В точка 51 от обжалваното определение Общият съд стига до заключението, че спорните актове са се отразили на свободата на Planet при водене на преговорите, на организацията вътре в консорциума, в който то участва, а в резултат на това и на възможността на Planet действително да сключи договора за разглеждания проект. Общият съд добавя, че да се откаже на Planet всякакъв съдебен контрол, ще е несъвместимо с основания на правов ред Съюз, още повече че в Решение 2008/969 не се предвижда никакво право за юридическите и физическите лица да бъдат уведомени или изслушани преди регистрацията им в СРП чрез задействането на предупреждения W1, W2, W3, W4 и W5b.
- 23 Накрая, в точка 53 от обжалваното определение, Общият съд подчертава, че спорните актове не биха могли да се разглеждат като неподлежащи на обжалване междинни и подготвителни актове, тъй като те не само имат всички правни белези на подлежащите на обжалване актове, но с тях се слага също край на една специална процедура, а именно регистрацията на образуване в списък „предупреждение“.
- 24 Поради това Общият съд отхвърля повдигнатото от Комисията възражение за недопустимост.

Искания на страните

- 25 С жалбата си Комисията иска от Съда да отмени обжалваното определение, да приеме, че жалбата е недопустима, и да осъди Planet да заплати съдебните разноски.
- 26 Planet иска от Съда да отхвърли жалбата и да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

По жалбата

- 27 В подкрепа на жалбата си срещу обжалваното определение Комисията сочи осем основания. Тези основания са изведени, първо, от неправилно тълкуване на Решение 2008/969, второ, от липсата на съществено изменение на правното положение на Planet в резултат на разглежданите предупреждения, трето, от непрякото му засягане от посочените предупреждения, четвърто, от липсата на мотиви на Общия съд, пето, от смесването на способите за защита, шесто, от нарушаване на свободата на договаряне и на принципа на съгласието, седмо, от неправилна и немотивирана квалификация на предупрежденията като решения и осмо, от поставянето на допустимостта на жалбата в зависимост от нейната основателност.

- 28 Тъй като първите три основания са тясно свързани, уместно е те да бъдат разгледани едновременно.

По първото, второто и третото основание

Доводи на страните

- 29 В първото основание Комисията изтъква, че даденото от Общия съд тълкуване на Решение 2008/969 е неправилно, тъй като той неправилно е обобщил разпоредбите на това решение, като е приравнил предупреждението W1 на предупрежденията W2—W5. В това отношение Комисията смята, че в логическата обосновка на Общия съд има противоречие, тъй като, от една страна, в точка 44 от обжалваното определение той стига до извода, че всяко предупреждение в СРП неизбежно засяга отношенията между съответните разпоредители с бюджетни средства и образуване, а от друга страна, в точка 45 от това определение той приема, че член 16 от Решение 2008/969, който урежда последиците от предупреждение W1, създава по-малко ограничения от членове 15, 17 и 19—22 от това решение.
- 30 Според Комисията предупреждение W1 явно се отличава от другите предупреждения, тъй като, както се установява от член 10 от Решение 2008/969, задействането му се основавало на обикновена вероятност за грешка или нередност, а не както другите предупреждения — на абсолютна сигурност. Това разграничаване се потвърждавало от член 16 от Решение 2008/969, по силата на който предупреждение W1 се регистрира само с информативна цел и може да не доведе до последствия освен засилени мерки по мониторинг. Комисията смята, че като определя съдържанието на член 16 от Решение 2008/969 като „създаващо по-малко задължения“, Общият съд трябва да направи извода, че в такъв случай и осигуряването на правна защита е само временно.
- 31 С второто основание Комисията упреква Общия съд за това, че неправилно в точка 44 от обжалваното определение приема, че предупреждение W1 неизбежно се е отразило на отношенията между съответния разпоредител с бюджетни кредити и Planet. Според Комисията задължението за мониторинг безспорно има задължителен елемент на равнище на службите на съответната институция, но засилването на мерките по мониторинг отговаря най-много на засилено внимание и изобщо не води до задължителни последици за съответното образуване.
- 32 С третото основание Комисията упреква Общия съд за това, че в точка 48 от обжалваното определение приема, че е налице пряка причинно следствена връзка между спорните актове и допълнителните мерки, които Planet трябвало да приеме преди подписването на споразумението, при положение че тези мерки не са резултат от предупреждение W1, а спадат към независимата преценка на компетентния разпоредител с бюджетни средства.
- 33 Във всеки случай, в точка 49 от обжалваното определение, Общият съд не посочил кои мерки поставили Planet в неблагоприятно положение и освен това нарушил процесуалния принцип за недискриминационно разглеждане на изложените от страните твърдения и представените от тях доказателства, като изобщо не споменал, от една страна, кореспонденцията между договарящите страни и от друга, преговорите, в които участвали Planet и неговата банка.
- 34 Planet изтъква, че първите две основания на Комисията са равнозначни на изопачаване на съдържанието на точки 44 и 45 от обжалваното определение, тъй като в тези точки Общият съд просто е заключил, че разпоредителите с бюджетни средства били длъжни да вземат конкретни мерки спрямо съответните образувания, независимо от вида на съответното предупреждение, включително при предупреждение W1, и не се е произнесъл по отношенията между страните по договора и евентуално засягане на неговото правно положение от спорните актове.

- 35 Planet смята, че трябва да се приеме, че третото основание е частично недопустимо и частично неоснователно.

Съображения на Съда

- 36 Следва да се отбележи, че за да се произнесе по допустимостта на подадената от Planet жалба за отмяна на спорните актове, преди това, в точки 44—46 от обжалваното определение, Общият съд проверява дали предупреждението относно дадено образование в СРП е действие, което спада единствено към вътрешните отношения в съответната институция и чиито последици се изчерпват във вътрешната сфера на същата.
- 37 Във връзка с това, след като излага начина на функциониране на СРП и вътрешноприсъщата на Решение 2008/969 цел, а именно защитата на финансовите интереси на Европейския съюз при изпълнение на бюджетните мерки, Общият съд приема, че членове 15—17 и 19—22 от Решение 2008/969 не само допускат, но също и преди всичко задължават съответните разпоредители с бюджетни средства да вземат конкретни мерки срещу съответното образование или проект.
- 38 Въз основа на това в точка 44 от обжалваното определение Общият съд прави извода, че значението на предупреждение относно дадено образование в СРП, включително на предупреждение W1, не би могло да се ограничи до вътрешността на съответната институция и такова предупреждение неизбежно се отразява на отношенията между разпоредителя с бюджетни кредити на съответната институция и това образование.
- 39 В точка 45 от обжалваното определение Общият съд добавя, че този извод не противоречи на член 16 от Решение 2008/969, по силата на който предупреждение W1 се регистрира само с информативна цел и може да не доведе до последици освен засилени мерки по мониторинг, тъй като установяването на предупреждение W1 води до задължение за съответния разпоредител с бюджетни кредити да вземе засилени мерки за мониторинг, иначе от предупреждението W1 не би имало никаква полза.
- 40 Едва след като в точка 46 от обжалваното определение приема, че спорните актове действително са произвели последици извън вътрешната сфера на съответната институция, в точки 47—51 от обжалваното определение, като се основава на фактическите обстоятелства в конкретния случай, Общият съд проверява и дали тези последици са могли да се разглеждат като задължителни правни последици, които могат да засегнат интересите на съответното образование, като изменят съществено правното му положение.
- 41 На първо място, от изложеното по-горе се установява, че Общият съд не приравнява предупреждението W1 на предупрежденията W2—W5, а напротив, подчертава спецификата на предупреждение W1 от гледна точка на произтичащите от него последици, които в съответствие с член 16 от Решение 2008/969 са свързани с по-малко задължения.
- 42 След това, обратно на това, което твърди Комисията, в логическите доводи на Общия съд в точки 44 и 45 от обжалваното определение няма никакво противоречие, доколкото той приема, че дори последиците от предупреждение W1 да са свързани с по-малко задължения, това не се отразява на факта, че засилените мерки по мониторинг, които съответният разпоредител с бюджетни средства е длъжен да вземе спрямо съответното образование, не се изчерпват напълно във вътрешната сфера на институцията, а могат да имат последици за отношенията между тази институция и съответното образование.
- 43 Наистина самата Комисия, от една страна, приема във второто си основание, че в задължението за мониторинг, което произтича от предупреждение W1, има елемент на задължение на равнището на службите на съответната институция.

- 44 От друга страна, следва да се отбележи, че в точка 44 от обжалваното определение Общият съд не приема, че всяко предупреждение, включително предупреждение W1, непременно се отразява на правното положение на съответното лице. Наистина, логическите доводи на Общия съд следва да се разбират в смисъл, че ако предупреждение относно едно образуване в СРП, включително когато това е предупреждение W1, неизбежно се отразява на отношенията между съответния разпоредител с бюджетни средства и съответното образуване, това все пак не означава, че тези външни последици автоматично са от такова естество, че да доведат до съществено изменение на правното положение на съответното образуване. Напротив, такова изменение трябва да се проверява във всеки конкретен случай, което Общият съд прави в точки 47—51 от обжалваното определение.
- 45 Доводът на Комисията във връзка с член 10 от Решение 2008/969 също трябва да се отхвърли, тъй като се основава на неправилен прочит на точки 44 и 45 от обжалваното определение.
- 46 Наистина фактът, че в съответствие с член 10 от Решение 2008/969 задействането на предупреждение W1 се прави на по-ранен стадий и се основава на обикновена вероятност за грешка или нередност, за разлика от другите предупреждения, които се задействат в случай на сигурно установено положение, не може да постави под съмнение доводите на Общия съд относно отражението, което предупрежденията могат да имат върху отношенията между съответния разпоредител с бюджетни средства и съответното образуване.
- 47 Накрая следва да се отбележи, че изведеният от член 16 от Решение 2008/969 довод, основан на по-малкото задължения, свързани с предупреждение W1, не е относим, когато става въпрос да се осигури на Planet съдебна защита, след като тя е задължителна, щом се установи наличие на съществено изменение на правното положение на съответното лице.
- 48 Във връзка с това Общият съд изследва отражението на спорните актове върху положението на Planet и установява, че това дружество е трябвало, от една страна, да се откаже от управлението на разпределението на авансовите плащания между членовете на консорциума, в който то участва, и от друга страна, да предприеме допълнителни мерки, за да изпълни новите условия, които му поставя Комисията, за да подпише споразумението.
- 49 Въз основа на това Общият съд прави извода, че спорните актове са се отразили на свободата на Planet при водене на преговорите, на организацията вътре в консорциума, в който участва това дружество, а в резултат на това и на възможността действително да сключи договора за проекта AEGIS.
- 50 Когато става въпрос точно за причинно-следствената връзка между спорните актове и допълнителните условия, които Planet е трябвало да изпълни, за да бъде споразумението подписано от Комисията, в точка 46 от обжалваното определение Общият съд приема, че от писмото, изпратено по електронна поща на 4 юни 2009 г., ясно личи, че отлагането на подписването на споразумението и въвеждането на допълнително условие са предизвикани от спорните актове. В точка 48 от обжалваното определение Общият съд припомня освен това, че образуванията, които искат ангажирането на финансови средства на Съюза и за които има предупреждение в СРП, трябва да се приспособят към условията и засилените мерки за по-голяма предпазливост, наложени от компетентния разпоредител с бюджетни кредити.
- 51 При това положение следва да се приеме, че Общият съд не е допуснал никаква грешка при прилагане на правото, като е приел, че в случая наложените на Planet мерки за по-голяма предпазливост са пряка последица от спорните актове.
- 52 Колкото до довода на Комисията, че тези допълнителни мерки не били в резултат на предупреждението в СРП, а на независимата преценка на компетентния разпоредител с бюджетни кредити, достатъчно е да се отбележи, че не само той не е подкрепен от никакво

доказателство, въз основа на което да може да се установи грешка при прилагане на правото в логическите доводи на Общия съд, а освен това, както вече беше припомнено в точка 43 от настоящото решение, той противоречи на твърдението на Комисията, че след предупреждение W1 службите на съответната институция са длъжни да вземат засилени мерки по мониторинг.

- 53 Кolkото до довода на Комисията относно пропуската на Общия съд да уточни по какъв начин Planet се е оказало в неблагоприятно положение, следва да се припомни, че в точка 48 от обжалваното определение Общият съд отбелязва, че мерките за повишена предпазливост, наложени след предупреждение W1 в СРП, са се отразили на вътрешната организация на консорциума, в който е участвало това дружество.
- 54 Въз основа на това в точка 49 от обжалваното определение Общият съд прави извода, че от момента на регистрацията на първото предупреждение в СРП Planet се оказва в положение, различно от това, в което е било в консорциума по време на преговорите, осъществени между договарящите страни преди приемането на спорните актове. Във връзка с това Общият съд се основава на разменената между страните кореспонденция, от която именно се установява, че за да бъде споразумението подписано от Комисията, Planet трябва да се откаже от управлението на разпределението на авансовите плащания между членовете на консорциума, в който то участва. От точки 50 и 51 от обжалваното определение се установява освен това, че Общият съд се позовава на различните мерки, които Planet е трябвало да приеме, за да изпълни наложените от Комисията условия, за да подпише тя споменатото споразумение, и че въз основа на това той заключава, че спорните актове са се отразили не само на възможностите на Planet при преговорите, но също и на възможността да сключи въпросния договор.
- 55 При това положение Общият съд не може да бъде упрекуван за това, че не е уточнил по какъв начин Planet е било поставено в неблагоприятно положение.
- 56 Кolkото до довода на Комисията във връзка с това, че Общият съд не е разгледал представените от страните доказателства, следва да се напомни, че от член 256 ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз следва, че единствено Общият съд е компетентен, от една страна, да установява фактите, освен в случаите, когато неточността на фактическите му констатации е в резултат на представените му доказателства по делото, и от друга страна, да преценява тези факти. Когато Общият съд е установил или е извършил преценка на фактите, по силата на член 256 ДФЕС Съдът е компетентен да упражни контрол върху правната квалификация на тези факти и върху правните последици, които Общият съд е извел от тях (вж. по-специално Решение от 6 април 2006 г. по дело General Motors/Комисия, C-551/03 P, Recueil, стр. I-3173, точка 51 и Решение от 18 декември 2008 г. по дело Coop de France bétail et viande и др./Комисия, C-101/07 P и C-110/07 P, Сборник, стр. I-10193, точка 58).
- 57 Ето защо Съдът не е компетентен да установява фактите, нито по принцип да проверява доказателствата, които Общият съд е приел в подкрепа на тези факти. Наистина, след като тези доказателства са били редовно събрани и общите принципи на правото и приложимите процесуални норми относно доказателствената тежест и събирането на доказателствата са били спазени, само Общият съд може да преценява значението, което трябва да бъде дадено на представените му доказателства. Следователно, освен в случай на изопачаване на тези доказателства, преценката на фактите не представлява правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда (вж. Решение по дело General Motors/Комисия, точка 52 и Решение по дело Coop de France bétail et viande и др./Комисия, точка 59).
- 58 В настоящия случай от точка 49 от обжалваното определение ясно личи, че Общият съд, позовавайки се на изпратеното по електронна поща писмо от 4 юни 2009 г. и на последвалите го контакти, взема предвид различните доказателства, и по-конкретно кореспонденцията между договарящите страни, на която се позовава Комисията в настоящото производство по обжалване.

- 59 Нещо повече, преценката на различните доказателства, която Общият съд прави в точки 49—51 от обжалваното определение, не е правен въпрос и не подлежи на контрол от страна на съда, освен при изопачаване на тези доказателства, каквото обаче Комисията не твърди да е налице.
- 60 От всички изложени дотук съображения следва, че първите три основания, на които Комисията основава жалбата си, трябва да бъдат отхвърлени като частично недопустими и частично неоснователни.

По четвъртото основание

Доводи на страните

- 61 С четвъртото основание, изведено от липсата на мотиви, Комисията упреква Общия съд за това, че в точка 49 от обжалваното определение приема, че за Planet самият факт, че е било освободено от задълженията си по управление в рамките на консорциума и че не осъществява вече изплащането на възнаграждението на различните членове, е могъл да представлява неблагоприятна промяна на правното положение на това дружество. Комисията подчертава, че Planet въобще не е лишено от каквото и да е финансово предимство.
- 62 Planet смята, че това основание е резултат от неправилен прочит на обжалваното определение и че Комисията се опитва всъщност да постигне нова преценка на фактите, на които Общият съд се е основал при постановяване на решението си.

Съображения на Съда

- 63 Следва да се отбележи, че въпросът дали мотивите на решение на Общия съд са противоречиви или недостатъчни, е правен въпрос и като такъв той може да се поставя в производство по обжалване (вж. по-специално Решение от 9 септември 2008 г. по дело FIAMM и др./Съвет и Комисия, C-120/06 P и C-121/06 P, Сборник, стр. I-6513, точка 90).
- 64 От постоянната съдебна практика се установява също, че мотивите на съдебното решение трябва да излагат по ясен и недвусмислен начин съображенията на Общия съд, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетото решение, а на Съда — да упражни своя контрол (вж. в този смисъл Решение от 14 май 1998 г. по дело Съвет/de Nil и Impens, C-259/96 P, Recueil, стр. I-2915, точки 32 и 33 и Решение от 17 май 2001 г. по дело IECC/Комисия, C-449/98 P, Recueil, стр. I-3875, точка 70).
- 65 Във връзка с това в точки 49 и 50 от обжалваното определение Общият съд отбелязва, че Planet е било принудено да се откаже от управлението на разпределението на авансовите плащания между членовете на консорциума, в който то участва, и да изпълни допълнителните условия, поставени от Комисията, за да подпише тя споразумението. Въз основа на това Общият съд стига до извода, че спорните актове са се отразили на възможностите на Planet при воденето на преговори, както и на възможността му действително да сключи разглеждания договор.
- 66 При това положение следва да се приеме, че възприетата от Общия съд в точки 49—51 от обжалваното определение логика сама по себе си е ясна и разбираема и че може да обоснове изводите, до които той е стигнал.
- 67 Твърдението на Комисията, че Planet по никакъв начин не е било лишено от финансово предимство, е твърдение относно факти, което поради изложените вече в точки 57 и 58 от настоящото решение причини не е от компетентността на Съда в рамките на производство по жалба.

- 68 От изложеното по-горе следва, че четвъртото основание трябва да се отхвърли като частично недопустимо и частично неоснователно.

По петото основание

Доводи на страните

- 69 С петото основание, изведено от смесване на способите за защита, Комисията изтъква, че след като условията относно организацията на консорциума са неразделна част от споразумението, всяко свързано с тях оспорване не следва да се осъществява чрез правните способности за отмяна, а трябва да се разглежда — както другите правила за действие на споразумението, както и условията за плащане — на основание член 272 ДФЕС.
- 70 Planet смята, че изложеният в рамките на това основание довод е нов и че поради това трябва да се приеме, че той е недопустим.

Съображения на Съда

- 71 Следва да се отбележи, че обжалваното определение се отнася единствено до въпроса за допустимостта на жалбата за отмяна на предупреждения W1 по отношение на Planet и че Общият съд не е бил сезиран нито с въпроса за основателността на тази жалба, нито с въпроса за законосъобразността на настъпилото в резултат на спорните актове изменение на договорните отношения.
- 72 Поради това твърдението за нарушение на Комисията, изведено от смесване на способите за правна защита, не може да се уважи и петото основание трябва да се счита за неоснователно.

По шестото основание

Доводи на страните

- 73 С шестото основание, изведено от нарушаване на свободата на договаряне и на принципа на съгласието, Комисията упреква Общия съд за това, че неправилно в точка 51 от обжалваното определение приема, че липсата на възможност за съдебен контрол относно истинността на изложените факти не е съвместима с основан на правов ред съюз, докато всъщност в случая ставало въпрос не за едностранно решение, съдържащо отрицателни последици за заинтересованите лица, а за договорно отношение, в което Комисията и Planet участвали, като упражнили свободата си на договаряне
- 74 Planet изтъква, че Комисията смесва договорните отношения и предмета на жалбата за отмяна.

Съображения на Съда

- 75 Във връзка с това следва да се напомни, че в точки 49 и 51 от обжалваното определение Общият съд уточнява, че от изпратеното по електронна поща писмо от 4 юни 2009 г. се установява, че след предупреждение W1 в СРП положението на Planet в консорциума, в който то участва, се е променило и следователно възможностите на това дружество при преговорите били засегнати от спорните актове.

- 76 Доколкото обаче Комисията упреква Общия съд, че не е възприел становището, че страните само са упражнили свободата си на договаряне, достатъчно е да се отбележи, че с това основание тя поставя под съмнение фактически констатации, които са от компетентност единствено на Общия съд.
- 77 От изложеното по-горе следва, че поради същите причини като изложените в точки 57 и 58 от настоящото решение трябва да се приеме, че шестото основание е недопустимо.

По седмото основание

Доводи на страните

- 78 Със седмото основание, изведено от неправилна и немотивирана квалификация на предупрежденията като решения, Комисията изтъква, първо, че формулировката на точка 51 от обжалваното определение показва, че не предупреждение W1 засяга Planet, а разследването на OLAF, което е законният мотив за това предупреждение. Комисията припомня, че то представлява обикновена вътрешна мярка, която ѝ е разрешено да взема поради организационната автономия, с която се ползва, и че то не произвежда никакви правни последици и се ограничава до вътрешната сфера на Комисията.
- 79 По-нататък, според Комисията изложената от Общия съд в точка 53 от обжалваното определение логическа обосновка е неправилна, тъй като с предупреждението не се слага край на специална процедура.
- 80 Накрая, твърдението на Общия съд в точка 52 от обжалваното определение, че Решение 2008/969 не предвижда за засегнатите лица никакво право на уведомяване, било немотивирано, тъй като Общият съд отново прави общи заключения, като споменава всички предупреждения, без да се посочва изслушването, предвидено в случай на предупреждение W5.
- 81 Planet възразява, че седмото основание се свежда до повтаряне на доводите, изложени от Комисията пред първата инстанция, поради което трябва да се приеме, че е недопустимо. Във всеки случай Planet смята, че в доводите си Комисията изопачава съдържанието на точка 52 от обжалваното определение.

Съображения на Съда

- 82 С първия довод в седмото основание Комисията в действителност само повтаря доводите, които вече е развила пред Общия съд, без обаче да вземе становище по мотивите, които той излага във връзка с това.
- 83 Наистина, в точка 26 от обжалваното определение Общият съд отбелязва, че въпреки формалното искане в жалбата на Planet, насочено срещу исканията на OLAF за регистрацията му в СРП, Комисията изхожда от грешната предпоставка, че жалбата е само срещу решенията за задействане на предупреждения W1a и W1b и че само те са предмет на спора.
- 84 В точка 25 от обжалваното определение Общият съд приема, че от гледна точка на образуване, регистрирано в посочената система, искането за задействане на предупреждение и реалното предупреждение за него представляват съвкупност от актове, образувачи едно цяло. Въз основа на това в точка 27 от същото определение той стига до извода, че трябва да се счита, че жалбата на Planet, формално насочена срещу решенията на OLAF, е насочена също, ако е необходимо, срещу спорните актове.

- 85 Доколкото обаче, от една страна, Комисията не оспорва доводите на Общия съд в точки 25—27 от обжалваното определение относно предмета на спора и доколкото, от друга страна, тя не успява да докаже в рамките на предходните основания, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че спорните актове са могли да засегнат интересите на Planet, тъй като променяли съществено правното му положение, настоящото основание трябва да се отхвърли като неоснователно.
- 86 Колкото до втория довод към седмото основание, достатъчно е да се отбележи, че той се основава на неправилен прочит на точка 52 от обжалваното определение и следователно не може да се приеме. Наистина, в тази точка изрично се споменават предупреждения W1—W4 и W5b и следователно тя не се отнася до предупреждение W5a, за което в член 8, параграф 2, буква а) от Решение 2008/969 специално е предвидено право на изслушване.
- 87 Що се отнася до третия довод към това основание, насочен срещу точка 53 от обжалваното определение, следва да се отбележи, че според Общия съд спорните актове не могат да се разглеждат като неподлежащи на обжалване междинни или подготвителни актове не само поради установеното в точки 44—48 от обжалваното определение обстоятелство, че тези актове имат всички правни характеристики на обжалваемите актове, но и поради това че с тях се слага край на една специална процедура.
- 88 Всъщност, както ясно личи от формулировката на точка 53 от обжалваното определение, Общият съд смятал само да повтори извода, до който вече стигнал въз основа на изложените в точки 44—48 от това определение доводи, като добави все пак към тях, че спорните актове представляват завършекът на процедурата по вписването на едно образувание в СРП.
- 89 Тъй като Комисията не успя да оспори последния посочен извод, доводът срещу точка 53 от обжалваното определение трябва да се отхвърли като неотносим.
- 90 Наистина, според постоянната съдебна практика твърденията за нарушение, които се отнасят до мотиви, изложени в решение на Общия съд от съображения за изчерпателност, не могат да доведат до отмяната на това решение и следователно са неотносиими (Решение от 28 юни 2005 г. по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P и C-213/02 P, Recueil, стр. I-5425, точка 148).
- 91 От изложеното по-горе следва, че трябва да се приеме, че седмото основание е неоснователно.

По осмото основание

Доводи на страните

- 92 С осмото основание, изведено от поставянето на допустимостта на жалбата в зависимост от нейната основателност, Комисията упреква Общия съд за това, че поради съмненията, които той има относно компетентността ѝ да приеме Решение 2008/969, направената от него преценка на предупреждение W1 не е безпристрастна.
- 93 Planet смята, че тъй като осмото основание е срещу мотиви на решението, които нямат решаващо значение за резултата, до който Общият съд достига в диспозитива, то трябва да се счита за неотносимо.

Съображения на Съда

- 94 Както се установява в точка 37 от обжалваното определение, от постоянната съдебна практика следва, че възможността да се подаде жалба за отмяна, е открита за всички актове, приети от институциите, независимо от тяхното естество или форма, които целят да произведат задължителни правни последици, годни да засегнат интересите на жалбоподателя, като изменят по чувствителен начин правното му положение (вж. по-специално Решение от 11 ноември 1981 г. по дело IBM/Комисия, 60/81, Recueil, стр. 2639, точка 9, Решение от 17 юли 2008 г. по дело Athinaiki Techniki/Комисия, C-521/06 P, Сборник, стр. I-5829, точка 29 и Решение от 26 януари 2010 г. по дело Internationaler Hilfsfonds/Комисия, C-362/08 P, Сборник, стр. I-669, точка 51).
- 95 Следователно въпросът за допустимостта на жалба за отмяна се разглежда въз основа на обективни критерии, свързани със самата същност на обжалваните актове.
- 96 Трябва всъщност да се отбележи, че Комисията не успя да посочи защо Общият съд не е приложил правилно цитираната в точка 94 от настоящото решение съдебна практика.
- 97 Всъщност, ако Общият съд счита, че е необходимо да разгледа в точки 40—42 от обжалваното определение въпроса за компетентността на Комисията *ratione materiae*, и добавя, че трябва „вече по тази причина“ да се изследва съдържанието на спорните актове, това не означава, че това съдържание на спорните актове не е трябвало при всяко положение да се изследва с оглед на преценката на основателността на възражението за недопустимост, повдигнато от Комисията.
- 98 Поради това твърдението за нарушение, което Комисията излага във връзка с точка 41 от обжалваното определение, с което тя упреква Общия съд за пристрастна преценка на спорните актове, не може да се приеме.
- 99 От изложеното дотук следва, че осмото основание следва да се отхвърли, тъй като е неоснователно.
- 100 Тъй като нито едно от посочените от Комисията в подкрепа на жалбата ѝ осем основания не може да се уважи, следва жалбата да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 101 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 и член 190 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Planet е направило искане Комисията да бъде осъдена и тя е загубила делото, тя трябва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Подписи